

Vyprávěl, jak jim konečně došly jejich pasy, měsíc po Elenině a Jacobově odjezdu. Letěli právě pozítří letadlem do Říma a rovnou šli na Úřad pro podporu židovských imigrantů. Na úřadě souhlasili s tím, že se o ně postarají a zajistili jim ubytování, zatímco čekali na svá víza, která získali téměř po dvou měsících, po tak pozoruhodně krátké době, bezpochyby díky Dorině profesi. Na Štědrý den dorazili do New Yorku, kde je jeden ze zaměstnanců NYANY, Newyorského sdružení pro nové Američany, přivítal na letišti a odvezl je do jednoho hotelu na Manhattanu, kde na ně čekal dárkový koš plný ovoce, víno a čokolády, jakoby byli nějaké celebrity. Šest dní nato strávili procházením se po městě, městě s daleko lidštější tváří, než by si mysleli. V samém srdci Manhattanu se nacházel park, který byl mnohem větší než Cismigiu, pokrytý sněhem a plný dětí, které sáňkovali. Člověk by býval řekl, že je to jak výjev z nějakého obrazu od Brueghela, až na to, že zpoza stromů byly vidět mrakodrapy. V ulicích jezdily posypové vozy s pískem, který sypaly na chodníky, aby lidé neuklouzli a další vozy odhrabávaly sníh podél chodníků. Všude tam byli žluté taxíky, které lidé zastavovali křičením „Taxi!“, kočáry s koňmi okolo Central Parku, obrovské osvětlené vánoční stromy, a to se jim ani slovem nezmínil o výkladních skříních obchodních domů¹. Jaktěživi neviděli tolik bohatství a blahobytu. Byla to skutečná pohádka.

Po týdnu je přestěhovali do Queensu, jedné z dalších newyorských čtvrtí, kde žila spousta přistěhovalců. V jejich budově nebyla vůbec slyšet angličtina: jenom ruština, rumunština a polština.

velmi pěkné, stylově jednotné, věcně správné, (kromě příčestí P7 a P9) jen malé odchytky

započteno

---

¹ Parler de- zmínit se, naznačovat, mluvit o tom, že...m zde může být i : „a to jim ani nebásnil o...“